

Een mooi tijdschrift maken over bijen en bloemen is een kunst

Tekst Kees van Heemert, foto Abe Maaijen

“Maar ik heb geen bijen hoor”, was het eerste wat Marieke zei toen ik haar voor een interview vroeg. Ze was verrast om voor een interview gevraagd te worden, maar vond het toch een leuk idee. Ik maakte een afspraak met haar en haar voorstel was om het gesprek bij haar thuis te houden, omdat ze door de coronatijd veel thuis werkt.

Een mooie route over de dijk langs de Waal leidde me naar het huis van Marieke Eijt (40) in de Betuwe, net achter de Waaldijk. Ze woont er nog niet zolang en is er vooral gaan wonen om haar Friese paard bij haar huis te kunnen houden. Buiten zittend met uitzicht op het grote perceel met schapen, paard en kippen ontspan zich ons gesprek.

Bij binnenkomst vertelde je dat je buurvrouw sinds vorig jaar een bijenkast heeft, maar dat de bijen eerst weg leken te zijn. Maar nu is het een en al activiteit.

“Ja, ik vond dat wel bijzonder, vooral toen ze gisteravond vertelde dat tot haar verrassing de kast helemaal vol zat met bijen. Mijn buurvrouw zei dat zij gehoord had dat er wel eens ‘verkenner’ komen als een voorbode voor de komst van een nieuw volkje. Ze dacht ook nog even dat het bijen waren die honing aan het stelen waren. Ik vond dat wel grappig.”

Dus toch een begin van interesse in imkeren samen met de buurvrouw?

“Wie weet. Ik heb al wilgen aangeplant en er staan hier fruitbomen.”

Wat is je achtergrond en wat zijn je werkzaamheden bij GAW ontwerp+communicatie, zoals het maken van ons tijdschrift *Bijenhouden*?

“Door mijn interesse in artistieke vormgeving en schilderen heb ik een opleiding grafisch ontwerpen bij de Kunstacademie gedaan. Bij een van mijn eerste werkgevers leerde ik hoe je beeldmerken en reclamemateriaal kan ontwerpen. Maar zij wilden meer marketing en dat vond ik minder leuk. Gelukkig kon ik vijf jaar geleden bij GAW komen werken in een functie die geknipt was voor mij. Zo heb ik de taak om voor zes tijdschriften het grafische werk, de vormgeving en de opmaak uit te voeren. De meeste redacties waar ik voor werk bestaan uit vrijwilligers, dus ik moet me flexibel opstellen. Het werk is heel zelfstandig en ik ben eigenlijk mijn eigen baas.”

Hoe is de samenwerking met de redactie van *Bijenhouden*?

Voor Marieke was het wel even wennen toen ze de vormgeving van *Bijenhouden* van haar voorganger overnam. Heel veel nieuwe woorden en begrippen als moer, bruidsvlucht,

broed en drachtplant doken overal in de teksten op die ze moest bewerken. “Ik vond dat wel leuk en een nieuwe wereld ging voor me open. De samenwerking gaat prima en ik ben flexibel als er op het laatst nog kleine wijzigingen in de tekst nodig zijn. Digitaal is dat heel snel te regelen. En omdat ik ook verschillende andere tijdschriften in mijn portefeuille heb moet ik vaak switchen naar gelang er weer een mutatievoorstel van een tekst per e-mail binnenkomt. Soms vraagt dat een flink tempo terwijl je scherp op de kwaliteit van de teksten en foto’s moet blijven letten.” Er is altijd een flinke tijdsdruk om zesmaal per jaar de deadline te halen om een nieuwe editie van *Bijenhouden* naar de drukker te sturen. Vanaf dat moment is er geen weg meer terug en kan de drukker zijn werk doen.”

***Bijenhouden* in een nieuw jasje?**

Wat het design betreft is er al eens met de redactie gesproken om *Bijenhouden* een nieuwe uitstraling te geven. Marieke vindt dat je na een paar jaar de vorm, de indeling, het kleurpalet en het lettertype in het tijdschrift tegen het licht moet houden “Dat is voor elke blad op z’n tijd goed om te bespreken. Een lezersonderzoek om de zoveel tijd kan ook nieuwe impulsen geven.”

Hoe denk je erover om ons blad ook digitaal uit te geven?

“Binnen de geïllustreerde pers wordt daar veel over gesproken. Verschillende tijdschriften zijn digitaal verder gegaan om financiële redenen, maar met wisselend succes. Ook wordt het argument duurzaamheid gebruikt omdat je geen papier en transportkosten hebt. Deze kosten zijn de laatste tijd enorm gestegen en ook de porti zijn een flinke kostenpost. Maar digitaal publiceren kost ook energie en vraagt digitale opslag. Een belangrijk punt is dat adverteerders niet meegaan, want als je digitaal gaat adverteren dan kan 80% van de inkomsten wegvallen. En, *last but not least*, veel lezers willen een fysiek product in handen krijgen en *Bijenhouden* is het visitekaartje van de Nederlandse Bijenhoudersvereniging. Maar een digitale versie naast een papieren versie, zoals bij dagbladen en bij het *Deutsches Bienen-Journal*, kan misschien ook een optie zijn.”

Interview met Marieke Eijt, grafisch
ontwerper bij GAW ontwerp+communicatie